

ger, naar han af dem har villet udlede, at der om Fællesforfatningen, om Ordningen af Monarchiets Forhold endnu skulde forhandles med Udlandet; det har jeg ikke sagt, og jeg venter, at Rigsdagstidenden vil bevise, at jeg ikke har sagt det, men at jeg kun har udtalt, at Kongen ansaae det for uanselig og nyttigt, at man, naar man kom til at behandle Spørgsmaalet om Fællesforfatningens Indhold, da kunde være fri for alle Fryk, navnlig fra Udlandet (Hør!) baade i Henseende til hvad man kan befrygte og hvad man kan haabe af Udlandet. Man har Haab om Udlandets Bistand med Hensyn til den europæiske Anerkjendelse af Monarchiets Integritet, men man kan have Frygt for Udlandet, forsaavidt som dette nu i en Række af Aar har vedblevet at indblande sig og troet at have Ret til at indblande sig i Ordningen af Monarchiets indre Forhold, og at Omstændighederne maaskee kunne stille sig saaledes, at det kunde synes berettiget, at der blev en Lyst tilbage hos Udlandet til fremdeles at indblande sig i dette Forhold, uagtet det officielt var traadt tilbage derfra. Det er derfor, at Kongens Regjering ikke ønsker at tage fat paa denne Ordning, eller at forelægge noget Forslag til Fællesforfatningen, førend den føler sig fuldkommen fri. Jeg kan godt forklare mig, at man ønsker, at Regjeringen kunde være istand til at fastsætte en Termin, til hvilken det kunde skee, og at den navnlig kunde erklære, at det vilde skee allerede paa denne Rigsdag; men jeg er allerede ikke besejret til at afgive en saadan Erklæring, og jeg kan altsaa ikke her paa dette Sted declarere, at Hs. Majestæt Kongens Regjering har i Sinde at prorogere Rigsdagen, men maa, i Genhold til hvad jeg tidligere har sagt, vedblive, at det er bedst, at det forbeholdes Regjeringen, som efter sin Stilling kjender alle Forholdene, at dømme om, naar det beleilige Dieblif er kommet.

Clausen: Jeg skal forsøge, om et Ord kan finde nogen Indgang, der stiller sig imod det vist humoristiske Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), der, som jeg tilstaaer — men jeg troer gjerne, at det er min Feil — gjorde paa mig det modsatte Indtryk af det, jeg hørte det frembringe hos mange Andre. Det skal være et simpelt Ord, som ikke skal slaae ind paa de mange Retninger, som ere blevne forsøgte, men søge at føre Sagen tilbage til det foreliggende Hovedpunkt.

Jeg troer ganske vist, at det er nødvendigt, at vi — saaledes som det ogsaa er skeet i det foreliggende Adresse-Udkast — gaae ud fra Kundgjørelsen af 28de Januar dette Aar. Ogsaa naar vi betragte denne Kundgjørelse som en beklagelig Kjendsgjerning, og saa meget beklageligere, dersom den ikke skal være at ansee som tvingende Omstændigheders bittere Frukt, maae vi dog gaae ud fra den som det Grundlag, paa hvilket der nu skal forsøges at bygge videre. Men vi ere da ogsaa berettigede til at gaae ud fra Kundgjørelsen, saaledes som den foreligger os, og ikke anderledes. Og hvorledes foreligger den? Den foreligger som anordnende kun i Henseende til den politiske Hovedretning, til Hovedomridset af Regjerings-Maffineriet; men den er bebudende med Hensyn til det Væsentligste: den indbyrdes Sammenstilling af Statens forskjellige Dele, bebudende yderligere Forhandlinger, videre Skridt, uden tilføiede Bestemmelser. Dette kan være den trøstelige Side ved Sagen; thi hvad der saaledes er bebudet, vil kunne bringes til Gjennemførelse, komme til Opfyldelse baade paa den ene og paa den anden Maade; der vil paa det foreliggende Grundlag kunne bygges i meget forskjellig Stil.